

Sygn. akt XVII AmE 124/06

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2007r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Czajkowska

Protokolant: Paweł Kępiński

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2007r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania E C O S. A. w O

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o zmianę taryfy ciepła

na skutek odwołania E C O S. A. w O

od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 czerwca 2006r. Nr

OWR – 4210-24 -2006/73/VII-D/JJ

oddala odwołanie

SSO Wanda Czajkowska

UZASADNIENIE

W dniu 7 października 2005r., decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zw. Prezes URE) nr OWR-4210-47/2005/73/VII-A/JJ, została zatwierdzona taryfa dla ciepła opracowana przez P E C O S.A. z siedzibą w O (zw. Powódka). Okres obowiązywania tej taryfy ustalono do dnia 31 października 2006r. Kolejnymi decyzjami Prezesa URE (z dnia 14 grudnia 2005r. nr OWR-4210-69/2005/73/VII-B/II oraz z 9 lutego 2006r. nr OWR-4210-5/2006/73/VII-C/JJ) taryfa ta była zmieniona.

Powódka w piśmie z dnia 28 kwietnia 2006r. złożyła do Prezesa URE wniosek, o zatwierdzenie zmiany do w/w taryfy (k. 1 akt administracyjnych), uzasadniając go wzrostem cen gazu ziemnego wykorzystywanego w procesie produkcji ciepła. Powódka wyjaśniła, że wprowadzenie zmiany taryfy jest spowodowane koniecznością uwzględnienia w cenach i stawkach opłat, istotnych zmian cen gazu jako następstwo wzrostu kosztów ponoszonych przez powoda w związku z zatwierdzeniem przez Prezesa URE decyzjami z dnia 17 marca i 14 kwietnia 2006r. nowych taryf dla paliw gazowych dla P G N i G S.A. w W , D S G S.A. we W , G S G w Z , M O W Spółki z o.o. w M dostawców gazu dla powódki.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes URE, na podstawie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne i § 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. Nr 184, poz. 1902) zw. rozporządzeniem taryfowym)) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne wydał 12 czerwca 2006r. decyzję nr OWR-4210-24/2006/73/VII-D/JJ, w której odmówił zatwierdzenia zmiany taryfy. W uzasadnieniu tej decyzji z dnia 12 czerwca 2006r. Prezes URE ustalił, że podwyżka cen gazu ziemnego, na którą powołuje się powódka spowoduje w skali roku wzrost kosztów wytwarzania ciepła w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym łącznie o ok. 2,6% w tym w źródłach lokalnych opalanych gazem ziemnym, których dotyczy wnioski powódki o ok. 3,7% i wobec tego ocenił, że nie stanowi to istotnej zmiany warunków prowadzenia przez powódkę działalności energetycznej.

Prezes URE wskazał nadto na okoliczności sprawy takie jak:

- wniosek o zmianę taryfy dla ciepła dotyczy zmiany cen ciepła produkowanego w lokalnych źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym, w których do najbliższego sezonu grzewczego zużycie gazu będzie znikome,

- ważność aktualnie stosowanej taryfy dla ciepła upływa 31 października 2006r.

- jako okoliczności uzasadniające również ocenę, że wnioskowana przez powódkę

zmiana taryfy nie stanowi istotnej zmiany warunków wprowadzenia przez nią działalności energetycznej.

Od tej decyzji odwołanie wniosła powódka zaskarżając decyzję w całości. W odwołaniu powódka podniosła następujące zarzuty:

1) naruszenie art. 47 ust. 2 Prawa energetycznego w zw. z § 27 ust. 1 rozporządzenia poprzez odmowę zatwierdzenia wnioskowanej przez powódkę zmiany taryfy dla ciepła w związku ze zmianą wzrostu cen gazu ziemnego jako nie stanowiącą istotnej zmiany warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetycznego działalności gospodarczej,

2) naruszenie art. 47 ust. 2 Prawa energetycznego w związku z § 27 ust. 1 rozporządzenia taryfowego poprzez przyjęcie, że zbliżający się termin upływu okresu na jaki została ustalona aktualnie obowiązująca taryfa nie uzasadnia zmiany aktualnej taryfy dla ciepła w związku ze wzrostem cen gazu ziemnego,

3) naruszenie art. 47 ust. 2 w związku art. 44 ust. 1 Prawa energetycznego i § 27 ust. 2 rozporządzenia taryfowego poprzez naruszenie interesu odbiorców wskutek przyjęcia, że zmiana warunków prowadzenia działalności gospodarczej wywołana wzrostem cen gazu ziemnego, nie mająca zdaniem Prezesa URE charakteru zmiany istotnej, może prowadzić do subsydiowania skróśnego kosztów związanych ze sprzedażą ciepła niektórym grupom taryfowym, przychodami uzyskanymi z tytułu sprzedaży ciepła innym grupom taryfowym,

4) art. 10 § 1 kpa poprzez nie zapewnienie stronie czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności uniemożliwienie jej wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zatwierdzenie zmiany taryfy ciepła zgodnie z wnioskiem powódki o zatwierdzenie zmiany.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie podniósł, że zarzuty powódki podniesione w odwołaniu od decyzji z dnia 7 października 2005r. są niezasadne albowiem:

- przesłanki umożliwiające zmianę taryfy wprowadzonej do stosowania (art. 47 ustawy Prawo energetyczne) są wyraźnie i precyzyjnie ustalone a decyzja zatwierdzająca taryfę jest decyzją terminową.

Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzjami Prezesa URE: (k. 54 akt administracyjnych)

z dnia 17 marca 2006r. nr: DTA-4212-3(11)/2006/652/IV/TK,

z dnia 17 marca 2006r. nr: DTA-4212-11(5)/2006/2821/II/PB

z dnia 17 marca 2006r. nr: DTA-4212-12(5)/2006/4246/II/PB

z dnia 14 kwietnia 2006r. nr: DTA-4212-4(10)/2006/9878/V/RT

zatwierdzone zostały zmiany – podwyżki taryf paliw gazowych dla:

- P G N i G S.A. w W ,
- G S G Sp. z o.o. w Z ,
- D S G Sp. z o.o. we W ,
- M O W Sp. z o.o. w M

będących dostawcami gazu dla powódki. Wzrost cen gazu w/w decyzjami Prezesa URE skutkowałam wzrostem kosztów zakupu gazu dla grup taryfowych, dla których powódka wystąpiła o zmianę taryfy:

AG-1 o 8,79%

AG-2 o 3,81%

AG-3 o 6,04%

co spowodowało wzrost kosztów wytwarzania ciepła dla:

AG-1 o 5,82%

AG-2 o 2,48%

AG-3 o 4,10%

Średni wzrost kosztów zakupu gazu dla w/w grup wynosi 5,59% co wpłynęło na wzrost kosztów ogółem o 3,73% a całkowity wzrost kosztów dla źródeł systemowych wynosi 2,39% (k. 10 akt sądowych).

Te okoliczności spowodowały, że powódka wniosła o zmianę taryfy dla grupy AG-1 o 8,79%, AG-2 o 3,81%, AG-3 o 6,4% w zakresie dotyczącym lokalnych źródeł ciepła, w których moc zainstalowana nie przekracza 5 MW. Powódka wniosła o

zmianę taryfy obowiązującej do 31 października 2006r. pismem z dnia 28 kwietnia 2006r. (k. 1 akt administracyjnych).

Sąd ustalił (opinia w sprawie zatwierdzenia zmiany taryfy k. 54-57 akt administracyjnych), że wzrost cen gazu spowoduje wzrost kosztów wytwarzania ciepła w źródle ciepła opalanych gazem ziemnym w przedsiębiorstwie w skali roku łącznie o ok. 2,6% w tym w źródłach lokalnych (których dotyczy wnioski powódki o ok. 3,7%).

Zmiana taryfy dla ciepła zgodnie z wnioskiem powódki spowodowałaby wzrost jej przychodów za ciepło w skali roku o ok. 405 000 zł co stanowi ok. 0,6% jej przychodów w źródłach ciepła opalanych gazem.

Dokonanie podwyżki cen ciepła stosownie do wniosku powódki spowodowałaby w grupach taryfowych „AG”, że średnia jednoskładnikowa cena ciepła wzrosłaby z 48,91 zł/GJ do 50,59 zł/GJ, tzn. o 3,42%.

Średnie jednoskładnikowe ceny ciepła dla odbiorców zasilanych z lokalnych źródeł ciepła opalanych gazem w miejscowościach z terenu działania oddziału, w których obok źródeł gazowych dominują systemy ciepłownicze zasilane z kotłowni węglowych są następujące:

- F W we W – 51,46 zł/GJ (netto),
- WPEC L S.A. w L – 47,73 zł/GJ (netto),
- BPEC Sp. z o.o. w B – 48,93 zł/GJ (netto).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 27 ust. 1 rozporządzenia taryfowego zmiana wprowadzonej do stosowania taryfy dla ciepła jest możliwa, gdy spełnione są następujące przesłanki:

- niespodziewana zmiana warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej
- istotna zmiana warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.

Zatwierdzenie podwyżek taryf gazowych dostawców gazu dla powódki jest niewątpliwie zdarzeniem niemożliwym do przewidzenia, a zatem ta przesłanka jest spełniona

Sąd dokonując oceny całokształtu okoliczności ustalonych w sprawie a w szczególności, mając na uwadze, że dane przedstawione przez powódkę a dotyczące

wzrostu kosztów wytwarzania ciepła i wzrostu jej przychodów (na skutek wzrostu cen gazu) obejmują okres jednego roku, gdy tymczasem okres obowiązywania taryfy (o której zmianę powódka wniosła) kończył się 31 października 2006r., a zatem wzrost kosztów wytwarzania ciepła i wzrost przychodów dotyczyłby jedynie 6 miesięcy (maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik 2006r.) i to w okresie tzw. niegrzewczym, przyjął, że powódka nie wykazała, że podwyżka cen gazu stanowiła dla niej istotną zmianę warunków prowadzenia działalności energetycznej. Przeciwnie te przedstawione przez powódkę dane i wyliczenia dotyczą wzrostu kosztów wytwarzania ciepła i wzrostu jej przychodów w skali roku w sytuacji, gdy wniosek o zmianę taryfy został złożony 28 kwietnia 2006r. i dotyczyć mógłby jedynie 6 miesięcy i to okresu tzw. niegrzewczego uzasadniają ocenę, że dane te nie odzwierciedlają rzeczywistych, faktycznych skutków wzrostu kosztów wytwarzania ciepła i wzrostu przychodów w związku z podwyżką cen gazu dostawców gazu dla powódki.

Należy jedynie wskazać, że przedstawione skutki spowodowane wzrostem cen paliwa dostawców dla powódki (przy uwzględnieniu okresu jednego roku) nie są też znaczne i wynoszą 0,6% jej przychodu.

Z tych względów i na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc oddalono odwołanie.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do art. 98 kpc.

SSO Wanda Czajkowska

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność _____
Sekretarz